

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
Φ. ΛΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣ

Ο Γιζάνης κι' ο Μαρης
μελούνε κι' απορεῖς.

Γ.— Κρύψου Μαρη κι' έχαμθκες !
Μ.— Τί έπαθες βρὲ Γιάννη ;
Γ.— Κρύψου σου λέω γλήγορα κι' ο Μετζητιές έφάνη !
Μ.— Ποιὸς Μετζητιές ;
Γ.— Δὲν τώμαθες ἀκόμα βρὲ πουτάβι,
οἵτινες γλήγορος ἔλθων
«τὴν προσοχὴν διαλαθὸν»
τὸ τούρκικο καράβι,
ἐκ τῆς ἀρμάδας ἔφυγε τῆς οὔτω κρυπτοκένης
οὐμέλης γενομένης ;

Δέν τώμαθες μωρὲ κονυλὲ
πῶς διελθὸν ἐκ Κούμ-Καλὲ
πετάχτηκε στὴ Σύρα
κι' ἀμέσως εἰς ἐνέργειαν μὲ τὰ κανόνια βίρα,
τὴν Πόλιν ἐβομβάδοισε κι' ἔφερε συντελεῖα
ποῦ δὲν τὴν ἐπεριμένες ἀφ' τοῦ Χαλὴρ τὰ πλοῖα ;
Εἶναι κατάστασις αὐτὴ εἰς ἄγνοιαν νὰ μένῃς
καὶ νὰ μὴν ξέρῃς τοῦ φωτιές
π' ἄναψ' αὐτὸς ο Μετζητιές
οὐμέλης γενομένης ;

Μ.— Δὲ σου πιστεύω ! ψέματα μοῦ λές..
Γ.— Μήν ἐπιμένῃς
κι' ο Μετζητιές ἐπέρασε οὐμέλης γενομένης
καὶ τῶρα πρέπει νάχουμε τὰ μέντε μας καὶ οἱ δύο
πότε θὰ κάμη καὶ σ' ἐμᾶς ἐπίσκεψι τὸ πλοῖο
ποῦ δίχως νὰν τὸ παρτερῆς καὶ νὰν τὸ περιμένης,
ἀπῆλθεν ύπ' ἀτμὸν ταχὺν,
διαλαθὸν τὴν προσοχὴν
οὐμέλης γενομένης.

Τι κάθεσαι καὶ μὲ κυττᾶς μετ' ἀπαθείας δσης ;
Ἴλι λαμὰ σαβαχθανὶ.
Τὸ πλοῖο τῶρα θὰ φανῆ
καὶ σύρε στὸν Τιλέγραφο νὰ μοῦ τὸ σημειώσης.
Ἐπιμονῇ τῆς Δύσεως, τῆς ἔξευγενισμένης,
ἔξυπνησαν οἱ πονηροὶ
κι' ο Μετζητιές ἀναχωρεῖ
οὐμέλης γενομένης.

Τὸ πλοῖον περιμένεται
καὶ κύτταξε μὴ φαίνεται
ἀπάν' ἀπὸ τὴ Λάση.

Καὶ στὸ Ληξοῦρι μούπανε πῶς πρόκειται νὰ πιάσῃ

νὰ πάρῃ τοῦ Ζακυνθινοῦ τὰ ἔτοιμα βαρέλια
ποῦ σὲ τιμὴ τὰ πούλησε λαμπρῷ στὰ Δαρδανέλλια,
Τὸ πλοῖον περιμένεται
καὶ μέγας σάλος γένεται
παρὰ τοῖς μέχοι σήμερον ησύχως καθημένοις,
περὶ τοῦ πῶς ἔξεψυγεν διμέλης γενομένης.

Τὸ Τούρκικο μᾶς ἀπειλεῖ
καὶ ή ἀνάγκη τὸ καλεῖ
τῶρα καὶ σὺ νὰ δοάσῃς.
Πάρε μιὰ βάρκα φαρσινιὰ
καὶ κάμε φλόκους καὶ πανιὰ
καὶ τρέχα νὰν τὸ πιάσῃς
τὸ πλοῖον τὸ ἀτίθασον ἀρμάδας συκαμένης,
ποῦ δυστυχῶς μᾶς ἔέφυγε διμέλης γενομένης.

Τοέχα ποὶν εὗρῃ, βρὲ Μαρη, εύνοϊκὰ τὰ ὁρεύματα
κι' ἔρη κι' ἐδῶ στὰ μέρη μας νὰ βγάλῃ ἐμπορεύματα
καὶ ὑλας διαφόρους,
ποῦ δὲν θὰ βρῷ λογαριασμὸ
ἀπάνου στὸν τελωνισμὸ
ο Φλώριος μὲ τοὺς φόρους.
Γίνε καὶ σὺ στὴ θάλασσα θῦμα τῆς εἰμαρμένης,
διώκων τὸ διαφυγὸν, διμέλης γενομένης.

Σκιαχτὰ, σκιαχτὰ, τὸ γάραμα ποῦ βγαίν' ἀπὸ τὸ σπῆτη,
ὅτῳ τὸν ἔνα, βρὲ Μαρη, τὸν ἄλλο συμπολίτη,
νὰ μὲ πληροφορήσουνε ἄν ξέρουν ωρισμένως
σὲ τὶ λιμάνι βρίσκεται ο Μετζητιές κονιμένος.
Ρωτῶ μὴν εἰν' ἐδῶ κοντὰ,
ἄλλα κανεὶς δὲν μ' ἀπαντᾷ.
Καὶ μονοχὰ διὰ φωνῆς μοῦ λένε κεκομιμένης,
Τὶ θέλεις νὰ γνωρίζουμεν διμέλης γενομένης !

Ἐτοῦτα τὰ προβλήματα ἄν ξένερα νὰ λύω,
θὰ σδλεγα ποῦ ἀκριβῶς εὑρίσκεται τὸ πλοῖο,
ἄλλ' ἔτειδ' εἴμι ἀγοράμματος καὶ ξύλο γιὰ πελέκι,
νὰ πᾶς ἐσύ μονάχος σου καὶ νὰ μοῦ βρῆς ζευξέη,
ἀπὸ τὸν ἄη Βάρβαρο μέχοι Φανερωμένης,
τὸ πλοῖο τὸ διαλαθὸν διμέλης γενομένης.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Ἐγὼ γελῶ, βρὲ Γιάννη μου, μ' αὐτὰ πωσύ φρασαί.
Ο Μετζητιές έργησε περιθώριον
πῶς κάπουθε δ στόλος μας θὰν τοὺς φέρῃ γυρα,
καὶ τότες λογαριάζουμε τὶ ἔσπασε στὴ Σύρα.
Ο Μετζητιές πωφύλαε μ' οὐμέλη νὰ κινήσῃ,

δὲν ἔκαμπ' ἄλλο τίποτα παρὸν ν' αὐτοκτονήσῃ.
Φοβᾶσαι πόλιτα τῆς Τουρκιᾶς τῇ; ἐνταφιασμένης
καὶ πλοῖα διαφεύγοντα διμίχλης γενομένης;

"Αν ἐν διμίχλῃ ἔφυγε δὲ ναύαρχος δὲ νέος
κι' ἥρθε στὴ Σύρα μυστικὰ
κι' ἐχάλασε τὰ λεγτοικά
γιὰ νὰ φανῇ γενναῖος,
πολλὲς ἀκόμη, βρὲ κουτέ, δὲν θὰ περάσουν ὅρες
ποῦ θὰ μπλεχτῇ μὲ «Κεραυνῶν» καὶ μὲ «Πανθήρων» πλωδες
καὶ τότες τελεγραφικῶς μᾶς λένε καὶ μαθαίνεις,
εἰς ποίας θάλασσας βυθὸν
θὰ πάγ τὸ διαλαθὸν
διμίχλης γενομένης.

- Γ.— Σουρίζει! Τάκουσα Μαρῆ!
Μ.— Σκασμὸς νὰ σὲ θερίσῃ.
Γ.— Μωρὲ θὰ πάγ στὸ Λουρδᾶ καὶ σέσκλο δὲ θ' ἀφήσῃ.
Μ.— "Ω τῆς παλαβομάρας σου τῆς ἀνεγνωρισμένης,
ἀφοῦ νομίζεις πῶς μπορεῖς
κοτζᾶ καράβι νὰ θωρῆς,
διμίχλης γενομένης!"

Καὶ δεύτερος διάλογος
τῆς ἔρωτῆς ἀνάλογος.

- Γ.— Γενάρης τώρα προκωρεῖ
κι' ἥρθαν παπάδες βρὲ Μαρῆ
καὶ λὲν τὸν Ιορδάνη
κι' ἀκόμα δὲν ἀκούσαμε νὰ πέσῃ τὸ Μπιζάνι.
Στοῦ Ιορδάνου τὰ νερὰ,
ἴδιν ὁσεὶ περιστερὰ
τὸ πνεῦμα τὸ οὐρανίον
ἄλλα κι' αὐτὸ δὲν διμιλεῖ ποσδῶς γιὰ τὸ Μπιζάνιον!

"Ιδοὺ καὶ τὸ μυστήριον τὸ μέγα τῆς Βαπτίσεως
ποῦ τῆς Τοιάδος φαίνονται τὰ πρόσωπα τὰ τρία,
κι' ίδοὺ κι' αὐτὸς δὲ Πρόδρομος ποῦ μετ' ἀγανακτήσεως
μιλεῖ γιὰ τὴν Αὐστρία,
κι' δὲ Ιορδάνης βλέπωντας τῶν Γερμανῶν τὸ μένος,
εἰς τὰ ὄπισθι στρέφεται κι' ἐκεῖνος θυμωμένος.

- Μ.— Έσάστισα, βρὲ Γιάννη μου, μὲ τὰς ἀνθυμαλίας.
Τὸ ἐπερίμενες ποτὲ κι' αὐτὸ τῆς Ιταλίας
ἀναφανδὸν νὰ πεταχτῇ τὸ κόντρα νὰ μᾶς κάνῃ;
Γ.— Αὐτὸ ίδιως ἔφριξε, Μαρῆ, τὸν Ιορδάνη,
κι' ἄν εἰς τὴν συνδιάσκεψιν τὴν ίδια στάσι δεῖξῃ,
θὰ σηκωθῇ δὲ ποταμὸς μὲ γνώμη νὰ τὴν πνίξῃ.

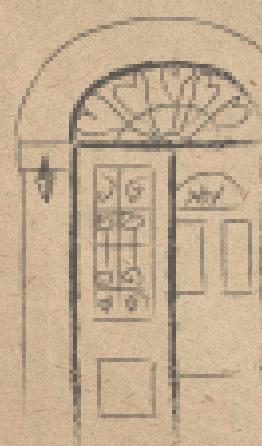
- Γ.— Ιδοὺ τὰ Θεοφάνεια
ποῦ γήϊνα πι' οὐράνια
ἀγάλλονται στοιχεῖα,
καὶ μοναχά, μωρὲ Μαρῆ,
νὰ μᾶς χωνέψῃ δὲν μπορεῖ
ἐκείνη ἡ συμμαχία
ποῦ ὄνομάζεται Τοπλῆ, κι' αὐτὴν ναι π' ἀντιτείνει
καὶ δὲν ἀφήνει σήμερα τὸ ἔμνος μας ν' ἀξήνῃ.

Αὐτὴ ἐναντιώνεται
καὶ στὸ δουσθοῦν χώνεται
τὸ γύρα τοῦ Λευτέρη
κι' αὐτὰ ποῦ περιμένοντες ἀργεῖ νὰ μᾶς τὰ φέρῃ.

Τὶ ἀγωνία φοβεοή!
Κτῆ μὲσ τὰ Φόντα βρὲ Μαρῆ,
πι' ἀντη καὶ μαράνι!
Κατέρχεται δὲ πρόδρομος μὲ δεοματίνη ξώνη
κι' ἐνῶ ἔκεινος τὰ νερὰ τὰ βλέπει καὶ τ' ἀγαλλεῖ,
βγαίν' δὲ βρωμούσα ή Τοπλῆ καὶ τὰ ξαναθολώνει!
Βγαίνει κι' αὐτὸς δὲ μασκαρᾶς δὲ Μετζητίδες στὸ τέλος
κι' ἐσάστισε κι' δὲ Πρόδρομος, κι' ἐγὼ κι' δὲ Βενιζέλος!

Ο Μαρῆς θαυμάζων λέαν
τὴν φιλτάτην Ιταλέαν.

M.—

Τὸ λοιπὸν ἀμίκα μία,
θέλεις τὴν αὐτονομία
στὸ Αίγαιον νὰ δοθῇ
κι' ὅχι ἐνωσι μᾶς δπως ἔκαστος ποθεῖ!
Τὸ λοιπὸν ἀμίκα κάρα,
τὴν Τουρκία προτιμᾶς
καὶ δὲ δίνεις μιὰ δεκάρα
γιὰ τὸν "Ελληνας ἐμᾶς!"

Μωρὲ μπράβο σου τσουρδέλα
ποῦ σ' ἐλέγαμε σορέλα,
ποῦ σ' ἐλέγαμε φιλτάτη,
καὶ μᾶς ἔβγαλες τὸ μάτι.
Μπράβο σου σορέλα μία
καὶ μεγάλως σ' ἐκτιμῶ,
πρὸ λὰ βόστρα ἀτιμία
ποῦ δὲν ἔχει μετρημό.

Κοίμα ποῦ σὰν ἀδελφὴ της ἡ "Ελλάδα σ' ἐθεώρει,
καὶ σὲ βλέπει τραντόρα
στὴν περίστασι της τώρα
καὶ παντιέρα ... τῷ πολόρι!
Ποιός ποτὲ νὰ περιμένῃ
ἀπὸ τὴν φρατερνιτῶ,
πρώτη, πρώτη νὰ μᾶς βγαίνῃ
νὰ κηρύζεται κατὰ,
καὶ μεμίας ν' ἀντιστρέψῃ τῆς φιλίας μας τοὺς ὄρους.
Αλλὰ πέσμον, τὶ φιλίες καρτερεῖς ἀπὸ τενόρους!

Σᾶς θαυμάζω, καβαλλιέροι, πώφανήκετε γουρούνια.
Μπάς Ρωμαίοι μου πολῖται

ποῦ τοὺς φίλους σας πουλῆτε

γιὰ νὰ πλάτο μακαρούνια.

Εὗγε σας ποῦ πρῶτοι, πρῶτοι μᾶς ἔβγηκετ "Ιταλοί,

σὰν Τραβιάτες γηικιασμένες νὰ μᾶς φτύσετε χολὴ!

Μπράβο φράγκικη πορῶνα

μὲ τὰς δάφνας τὰς μυρίας

ποῦ μᾶς βγῆκες πριμαντόνα

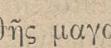
κατὰ τῆς ἐλευθερίας.

Εὗγε σου σορέλα κάρα:

μῆλε γυράτσης καὶ μερδί

π' ἀποδείχτηκες μαγάρα

πρώτης τάξεως καὶ σὺ.

Νὰ χαθῆς μαγαρισμένη
ποῦσαι συνεννοημένη
μὲ τὸ Αὐστρίας τὸ Μπερτόδο

καὶ γυρεύης νὰ μᾶς πλέψῃ "Αστυπάλαια καὶ Ρόδο.

Μὰ νὰ μάθης τραντόρα

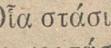
πῶς σὲ κάθε σκλάβα χώρα,

ὑπερήφανη κρατέται τοῦ ρωμῆοῦ ν' μπογιονέτα

καὶ τὰ πράματα δὲν εἶναι κωμῳδία κι' ὀπερέτα

ὅπως ἵσως τὰ θωρεῖς

καὶ σιγοῦρα καραμέλα ἀφ' τὸν Τούρκο καρτερεῖς.

Οἴα στάσις

στὰς προτάσεις

καθαρῶς ἀδελφική!

Μάθε ὅμως, μακαρόνι,

πῶς λὰ φέστα ντὶ μπαρόνι

ἐπ' δλίγον διαρκεῖ.

Κάμετε μας, Τοοβατόροι, δὲ τι διάολο μπορεῖτε.

Δίκηρο ἔχετε μεγάλο καὶ στὴ βία νὰ προβῆτε

κι' δπου τὴν ἐλευθερία,

τῶν Ελλήνων ν' ἀνδοεία

διώχτε την κι' ουτός διτσιό ξαναφέρετε την Τουρκία!

Νὰ χαθῆς ορμητόρος καὶ ποτάμησσας στην

μπεστίες τέρατα καὶ μοστρα

τοῦ Αιγαίου νὰ προσέρθητε!

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

δὲν τὴν ἐδειξε κανεῖς!

ΣΚΟΡΠΙΕΣ ΡΙΜΝΕΣ

ΟΙ ΦΡΑΤΕΛΛΟΙ

Οι άδελφοι μας Ἰταλοί
π' ἀγάπη δειχνουνε πολλή
σὲ κάθε μας περίστασι,
μ' Αὐστριακὸν καὶ Γερμανὸν
ἀπὸ συμφέρο τους κοινὸν
μᾶς φέρουνε ἀντίστασι.

Γυρεύουν κάμποσα νησιῶν
νὰ βάλουνε μὲ μπαμπεσιά
στὸν Τούρκων τὰ χεράκα !
καὶ οἱ φρατέλλοι μερικὸν
τὴν Ἀστυπάλαια καὶ Κά
ν' ἀρπάξουν σὰν κοράκα.

Καὶ χωροφύλακες σωστοὶ
μὲ τοὺς συμμάχους τῶν αὐτοὺς
σὲ τύραννον παλάτια,
τὰ δίκηα μας παταπατοῦν
καὶ νὰ μᾶς βγάλουνε ζητοῦν
κι' αὐτὰ τὰ δυὸ μας μάτια.

CHEF

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΧΩΡΙΑΤΗ

ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΤΑΙ !!

Ἔταν' ἡ Τυνηκὰ γηρά
κι' δλοι ἀπὸ μακρὰ
ἔβλεπαν τὸ θάνατό της,
ὅχι δύως ἀπὸ τώρα
πῶς ἀξάφονον τέτοια μπόρα
θάψεργε τὸν δλεθρό της.

Μὰ νεότονοι πολλοὶ¹
διαλεγμένοι καὶ καλοὶ²
ἔσκεφτησαν μιὰν ίδεα
νηδὲ νὰ κάμουνε τὴ γεαία
τὴ φεσοῦ μὲ τὸ σαλβάρι
καὶ μὲ τὸ κυρτὸ κορύ της,
ἀλλ' οἱ τοῦροι οἱ παλῆι
ἀντεστάθησαν πολὺ³
κι' δλοι κούτρουλος κουβάρι
ἔγειναν γὰρ πινομή της.

Ἄντηχήσαν δπλων μρότοι
κι' ὑπερίσχυσαν οἱ πρῶτοι.
Διαυτα εὐθὺς ἀρχίζουν
στὴ γηρά, ἀπὸ μπομπότα
(ῆγουν ἀπολυταρχία)
πούτανε συνηθισμένη.
Ἐπιμόνως τὴν ταῖξουν
σοκολάτες καὶ μπισκότα
(ῆτοι Σύνταγμα μὲ βία)
νέα ἡ γηρά νὰ γένη !

Ἄλλα ποῦ γί μαύρη νάχη
γιὰ τὸ Σύνταγμα στομάχι !
Δυσκολεύεται στὴν πέψι.
Δὲν μπορεῖ νὰ τὸ χωνέψῃ.
Κι' δσημέραι ἡ γηρά
φθισια καὶ ὁχια.
Κι' ἀντις νὰ τὴν ξαναγάδουν
ξεψυχάει πρὶν τὸ νοσώσουν !

ΠΑΡΟΜΟΙΩΣΕΣ

Σὲ σοκάκι τρυπωμένη
καπούρα ήλικιωμένη,
βλέπω πάντα πουρεράδα
πῶς γλυκά χαμογελάει
κοὶ τοὺς νηοὺς παραφυλάει
κι' εἴπα, νάτηρ ἡ μεμάδα !

Κι' ἐπροχτές πατηφορίει,
βρίσκει κάπτοστε κι' ἀρχίζει
μὲ τὴ γλῶσσα τῆς φωτές,
κι' εἴπα, νὰ μὲ δ Μετέητες !

ΠΑΤΡΙΚΟΣ ΠΟΝΟΣ

(Στίχοι μὲ τοὺς δοποίους κλαίει τὸ χαμό τῶν παιδιῶν του δ' ἀτυχῆς
πολύτιμος φίλος κ. Διονύσιος Ἰγγλέσης.)

ΜΕΜΑ ΜΟΥ ΚΑΙ ΑΝΝΑ ΜΟΥ!

Ἀπαίσιος μπόγιας σᾶς ἔδολοφόνησε
ἡ μήπως ἄγρια μοῦρα σᾶς ἔφθινησε ;
Εἰς τ' ὄνειρό μου μιὰ στιγμὴ φανῆτε,
ἀστέρια μου σβυμένα, νὰ μοῦ εἰπῆτε.

Κι' ἂν εἶν' αὐτὸ ποῦ σᾶς ζητῶ πολὺ,
τότε στὸν τάφο ἐκεῖ ποῦ γονατίζω
μὲ τὴν ψυχὴ στὸ στόμα μου κι' ἀφρίζω
καὶ χύνω δάκρυ μ' αἷμα καὶ χολὴ,

Ἐκεῖ κρυφὰ πεσ' μου, Μεμᾶ, δυὸ λόγια
νὰ μάθω ἂν σᾶς ταιριάζουν μοιρολόγια
ἀπ' τὴν ἀγάπη μου τὴν πατρική,
ἡ θέλετε ἄλλη ἀγάπη πιὸ ἀνδρική.

Κι' ἔγῳ τὸ μυστικὸ, ποῦ δ' τάφος ιρύβει,
θὰ λυώσω μὲ φωτὶα καὶ μὲ μολύβι,
ἄν ἔχετε, παιδάκια μου, παράπονο
στὸ δολοφόνο νιτῆνος, τ' ἀπονοῦ...

ΝΕΩΝΤΟΣ.

ΣΤΡΑΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ

Ἡ δικὴ μας ἡ Πατρίς, δὲν ἀπλώνει χέρι
γιὰ ν' ἀρπάξῃ ἀδικα, ἀλλα ξένα μέρη,
μὰ τὰ σκορπισμένα τῆς δρφανὰ ζητᾶ.
Κι' ἂν Δυνάμεις ἀσπλαγχνες κόψουν τὴν δρμή της
εἰς τὸν κάθε θρόνο τους πρέπει δυναμίτες,
ἀφοῦ μάνα καὶ παιδὶα θέλουν χωριστά.

Ἡ δικὴ μας ἡ Πατρίς, ἄλλους δὲν σκλαβώνει,
μὰ τοὺς σκλάδους ποῦ διογγοῦν τοὺς ἐλευθερώνει
καὶ σ' αὐτοὺς τὸ γάλα τῆς δίδει - μὲ στοργή.
Καὶ σὰν ἵη πῶς αὐτὸ μόνο δὲν τοὺς φύλει,
κόβει καὶ τῆς φλέβες τῆς μὲ τὸ γιαταγάνι
καὶ ποτίζει μ' αἷματα κάθε σκλάδα γή !

Η.Σ.

ΣΤΙΧΟΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ

Πατρίδα μὴν πικραίνεται ἀν τέσσι σὲ φθονοῦνε.

Ἐχεις ἀτίμητα παιδία
ποῦ μὲ λαχτάρα στὴν καρδιὰ
γιὰ σένανε πονοῦνε.

Ἐλλὰς μὴν ἀπελπίζεσαι ἀν σὲ δαγκωνε φείδια.
Ἀκμαία ὅπως ἔζησες πάντα θὰ ζῆια,
καὶ μέση στὸ σκοτάδι τους, Ἐλλὰς έθνῶν κορῶνα,
τὸ φωτεινὸ σου μέτωπον θὰ λάμπῃ στὸν αἰώνα.

Ἄγ σὲ φθονοῦν, Μανοῦλα μου, μὴν εἶσαι λυπημένη,
γιατὶ στὸ ὕψος τῆς τιμῆς ποῦ εἶσαι σὺ φιλασμένη,
καὶ τῶν παιδίῶν σου σήμερα τὴ Δέξια τὴ μεγάλη,
ποτὲ νὰ μὴ συλλογισθοῦν πῶς θὰ τὴν φύξουν γάλλοι.

Ἐλλάδα ποῦ ἡ λάμψη σου θαυμάνει κάθε μάτι,
καὶ τῆς ἀνδρείας δύναστα ἀπὸ πληγὴς γεμάτη,
ἔχεις λεβέντες, ηρωες, π' ὅλοι θὰ ξεψυχήσουν,
ὅλοι θὰ πέσουν ἔνδοξοι, μὰ σκλάδους δὲν θ' ἀφήσουν..

Πατρίδα μὴν πικραίνεται κι' ἀν σὲ φθονοῦνε τέσσι,
κανένας μὴ τὸ φαντασθῇ πῶς θὰ σὲ ταπεινώσῃ.
Στὸν κόσμο ποῦ μᾶς ἔφερες, τιμὴ νὰ σὲν δραστήρει,
μία ζωὴ ἀν ἔχουμε, σ' ἔσενα τὴ χρωστάμε !

Μὴ σὲ φοβήσουν παντελῶς Δυνάμειων φρέσει
Ποτὲ τους δὲν θὰ σβύσουνε οἱ τέσσι σους ἀστέρες.
Τὸν πόρον θὰ φωτίσουν μὲ οὐράνια σποράδαι
καὶ θεὰ λένε «Θέσουμε μεγάλη τὴν Ἐλλάδα !»

ΙΑΚΩΒΑ ΤΡΙΤΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΣΥΜΠΟΛΙΤΟΥ ΜΑΣ
ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΥ ΤΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ ΤΟΥ

Ἐν πλῷ 10^{Δεκεμβρίου 1912}

Αγαπητοί μου

Χθές ἔλαβα ἓνα γράμμα σας ἀπὸ
τὸ τρέχοντος. Μου γράφετε διὰ παλ-
μοὺς καὶ ἀγωνίας πρὸ πάντων, λέτε,
τώρα μὲ τὰς γαυμαχίας.

Ομολογῶ ὅτι δὲν τὸ ἐπερίμενα. Εὲ
φαντάζομην ὅτι ἔλοι σπίτι εἰσθε πε-
ρισσότερον Ἑλλήνες καὶ θὰ ἀγαπού-
σατε περισσότερον τὴν Πατρίδα.

Ἐπερίμενα γὰρ θήσε περισσότερον
εὐχαριστημένοι καὶ εῦθυμοι διὰ τὰς
γίνας μας καὶ τὴν εὐτυχίαν τοὺς τό-
πους μας, ἀντὶ γὰρ λυπείσθε καὶ γη-
γονούσχετε.

Καὶ πῶς λοιπὸν, θέλετε δῆλα αὐτὰ
νὰ γίνουν ἀνεξόδως καὶ χωρὶς καμμί
αν θυσίαν; Καὶ ἀκριβῶς η θυσία ποῦ
ζητεῖ ἀπὸ σᾶς η Πατρίς είναι γὰρ ὑπό¹
φέρεται μὲ δύομονήν τὴν στέρησιν τῶν
προσφίλων σας.

Πρῶτος ἔγινε ἔκλαυσα τὸν θάνατον
τοῦ ἀδελφικοῦ μου φίλου Μαρμόρη,
ἀλλὰ πόσον; Μόγον μίαν ἡμέραν.

Εἶναι ἀνάξιον, εἶναι ἀσέβεια πρὸς
τοὺς ἐνδόξιους φονευομένους εἰς τὴν μά-
χην, νὰ κάθηνται νὰ τοὺς κλαίν τὰ²
γρατία, ωσάν νὰ ἀπέθεναν ἀρρωστοί³
εἰς τὸ κρεμάσται.

Νὰ είσθε βέβαιοι, ὅτι δῆλα τὸν φονευ
όμενον είναι γὰρ μεγαλειτέρα εὐτυχία ποῦ
ἡμποροῦσε γὰρ ἐπιθυμήσῃ. Εὐτυχία ἀ-
ληθινή, ὥχι λόγια! Διότι, ἀν ὥχι τίπο-
τε ἄλλο, ἔπαισε νὰ ὑποφέρῃ τὰ κα-
κά τοῦ κόσμου τούτου· ὡς πρὸς γῆμας
δὲ ποῦ τὸν ἐστερήθημεν, νὰ γὰρ θυσία
ποῦ προσφέρομεν εἰς τὴν Πατρίδα.

Ἄλληθεια, λίγοι ἔχουν τὴν εὐτυχίαν
νὰ δίδουν τὴν ζωὴν των γιὰ κάποιον
ώρασίον σκοπὸν, Συλλογισθῆτε δὲ πόσα
ἐκατομμύρια ἀνθρώπων, αἱ θυσίαι αὐ-
τοῖς, κάμηνον εὐτυχεῖτε. Ἐγώ δ' ὅποιος
τὸ διλέπω ἔννοιω τὸ ἀξίζει !

Σᾶς φαντάζομαι ὅτι δῆλοι στὸ σπί-
τι θὰ είσθε εἰς μίαν οὐδετέραν κατάσ-
τασιν καὶ χρειάζεται κάποια τὸνωσίς
στὰ γενύρα σας. "Οταν τελειώσῃ δ' πό-
λεμος θὰ ἔλθω γὰρ σᾶς δώσω λίγη ζω-
ὴ, διότι ἀπὸ μέρος μου είμαι ἐντελῶς
εὐθυμος, διπως εἶναι καθένας ποῦ πο-
λεμᾶ μὲ Τούρκους.

Καὶ δ' πατέρας μου, εἶναι ἐκείνος ποῦ
ποῦ ἐπεργοῦσε τὸν χειμῶνα στὸν "Ο-
λυμπο πολεμῶν τοὺς ιδίους Τούρκους,
γιὰ κάποια ίδεα, καὶ κάθηται σήμερα
καὶ ἀνησυχεῖ γιὰ μένα γιὰ τὸ θεῖο
ποῦ πολεμοῦν;

Καὶ τὶ μεγαλειτέρα εὐτυχία θέλει
νὰ ζητήσῃ γιὰ τὸ θεῖο, παρὸ νὰ διέ-
πη τὸρα εἰς τὰ γηρατεῖα του, ἔνδοξες
καὶ ηρωικὲς στιγμές; "Οσο δὲ γιὰ μέ-
να, ἐπίσω νὰ είμαι ἐλεύθερος ἀπὸ πά
θο σκέψη ποῦ νὰ γίνη αἵτια νὰ μὴν
κάνω διά, πι πρέπει σὲ μιὰ δεδομένη στι-
γμή. Καὶ γιὰ νὰ γίνη αὐτὸ, πρέπει νὰ
είμαι βέβαιος γιὰ σᾶς.

Ἄλλως τε εἶναι ἐντελῶς περιττὸν νὰ
ἀνησυχεῖτε ἔστω καὶ κατ' ἐλάχιστον.
Μάθετε, ὅτι ἔνω εἰς τὰς παραμονὰς
τοῦ πολέμου ημούνος ἀδιάθετος, τὸρα
είμαι ἀτυγχίως καὶ δέσσον δὲν πέρ
νει εὐθυμος.

Ἄπο τοὺς Τούρκους δὲν ὑπάρχει
πλέον φόβος μετὰ τὴν πρώτην των πα-
νωλεθρίαν, νὰ δροῦν στ' ἀνοιχτά. Ἐ-
δὲν δὲ ἀποτολμήσουν, τότε μοιραίως
ἄγονται εἰς εὔκολον κατα

ΑΙΓΑΙ 0049
ἀπό τὴν γέφυραν διατάχθεις νὰ κρατῷ
τὸ ἡμερολόγιον τοῦ πλείου.

Κακῶς ἔνειμισθη, διτὶ ἡ ναυμαχία
αὐτὴ ἦτο μικρὰ καὶ χωρὶς ἀποτέλεσ-
ματα. Τὸ πῦρ διήρκεσε ἐπὶ μίαν ὥραν
δλόκληρον, δισον δηλαδὴ εἰς πολὺ μεγά-
λας ναυμαχίας, αἱ δὲ ἐιρθεῖσαι βολαὶ
ἐκ μέρους τῶν Τούρκων ὑπερέβαινον
τὰς 1500.

Εἰς τὴν θάλασσαν, δηπου αἱ συρρά-
ξεις ἐκτυλίσσονται τόσον κεραυνοδόλως
καὶ μὲ τόσον φοβερὰ ἀποτέλεσματα,
μίαν ὥραν εἶναι ἀρκετῆ.

Ἡτο ἔνα ὠραῖο πρώτῳ, σαν ἡμέρας ἀ-
νοιξίᾳ τηνής, που μᾶς ἐσημάνθη ὅτι
Τουρκικὰ πλοῖα κατεβάινουν ἀπὸ τὰ
στενά. Ἡμενὸν ἀκόμη στὸ κρεβῆτα ὃ
ταν ἐσημάνθη πολεμικὴ ἔγερσις καὶ ἐν
νοῦσα νὰ ἀνέβω μὲ ὅλην μου τὴν ἡ-
συχίαν χωρὶς νὰ παραλείψω νὰ φορέ-
σω καὶ τὰ γάντια μου. "Οταν ἀνέβη-
κα στὴ γέφυρα, δὲ ἔχθρος ἐφαίνετο εἰς
τὸν δρίζοντα.

Ἡτο μιὰ καράν νὰ τοὺς βλέπῃ κα-
νεῖς, μὲ τὰ καράδια τους πολὺ μεγα-
λεῖτερα ἀπὸ τὰ δικὰ μας, φρεσκούβαμ-
μένα, μὲ τὴς κόκκινες μεταξωτές ση-
μαῖες τους ποὺ ἔγιάλιζαν στὸν πρωινὸν
ἥλιο.

Ἐπροχωροῦσαν μὲ ἀποφασιστική-
τα. Μὲ τὴν φεύτικη δρμῇ ἐκείνου ποὺ
προβλέπει πῶς θὰ τὴς φάει.

"Οποιος ἔδειπε τοὺς δύο στόλους,
δὲν θὰ ἀμφέβαλε πρὸς στιγμὴν, ὅτι ἐ-
κεῖνοι ἡσαν οἱ λογορότεροι.

"Οταν ἡσαν εἰς ἀπόστασιν ἔνδεκα κι-
λιάδων μέτρων, ἀρχισαν ὅλα μαζὶ τὸ
πῦρ, πρῶτα.

Εἶναι ἀδύνατον νὰ φαντασθῆτε τὴν
μεγαλοπρέπειαν τοῦ θεάματος τότε. Τὰ
τουρκικὰ πλοῖα μὲ περισσότερα κανο-
νικα, ἐκάπινταν διαρκῶς. Ἐβλεπα μὲ
τὰ γιαλὶα τὰ κανόνια τους ποὺ μᾶς
ἐσκόπευαν καὶ ἔρριχναν, καὶ ἐπειρέ-
ναμεν τὰς δόξιδας ποὺ θὰ πέσουν.

Κοντὰ μας ἔπειτε βεβαίως σίδερο
πολὺ, ἀλλὰ ἔπανω μας τίποτε. Ἐσ-
τρέφαμε, καὶ σιγὰ σιγὰ τοὺς ἐπλησ-
σάμε ἔως τὰς 4,500 μέτρα ὅπότε
ὑπὸ τὸ πῦρ μας ἔστρεψαν καὶ ὑπεχώρη
σαν δλοταχῶν.

Τὸ κακὸν εἶναι, ὅτι δὲν ἡδυγίθημεν
νὰ δρέψωμεν τοὺς καρπούς τῆς νίκης
μας καὶ νὰ τοὺς δουλιάζουμε τότε ποὺ
τοὺς εἴχαμε πλέον στὸ χέρι, διότι κα-
τέψυγον εἰς τὰ φρούρια.

Φαίνεται δόμως, διτὶ τὰ ὅληματὰ μας
τὰς ἔκαμαν μεγάλας καταστροφὰς. Δύο
πλοῖα τους εἶναι σχεδὸν ἄχρηστα, καὶ
εἰς ἔκατοντάδας ἵσως τὰ θύματα, ἀλλὰ
τὰ κρύσουν.

Τώρα τὰ θωρηκτὰ τους, ἀσφαλῶς
δὲν βγαίνουν πλέον στὸ ἀνοικτά. Εἰς
τὸ καράδι μας ἔπειταν τέσσερα βλήμα-
τα ἐξ ὧν τὸ ἔνα ἔσκασε καὶ ἐπλήγω
σεν ἔνα ἐκ τῶν μαγείρων. Τὰ ἄλλα
τρία ἔψυγαν ἀκίνδυνα.

Αὐτὰ εἶναι τὰ νέα μου ἀπ' ἔδη.
ἔλπιζω νὰ εὐχαριστήσητε ἀπὸ τὰς
πληροφορίας μου καὶ νὰ ἡσθε ἡσυχοι.

Σ. Ζ. Εὐχαριστοῦμεν τὴν ἀξιότιμον
οἰκογένειαν, ἡτοι εἰχε τὴν εὐγένειαν νὰ
μᾶς ἐπιτρέψῃ τὴν δημοσίευσιν.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΝΟΜΑΡΧΑΣ

Τοιούτουργετον τῶν Ναυτικῶν ἐτη-
λεκτράρησος χθὲς εἰς τὰς λιμενικὰς ἀρ-
χὰς τοῦ Κράτους, διτὶ τὸ τουρκικὸν
πολεμικὸν Μετέκτε, ἔξελθον τῶν Δαρ-
δανείων περιπλανᾶται εἰς τὸ Αἴγαλον
καὶ νὰ ἐπιστήσωσι τὴν προσοχὴν τῶν
ἐκ τῶν λιμένων των ἀναχωρούντων εμ-
πορικῶν ἀποπλοίων.

Ἐξεδόθη τὸ περιηγητικόν καὶ
μηνιδικὸν Ἑδυνικόν Ημερούλιον τοῦ
1913 τοῦ Σεπτεμβρίου, ἀπό τοῦ
ἔποιφν ὕης καὶ καλλιτεχνίας. Θὰ κάσε
τε πολὺ δύο δὲν φροντίσετε νὰ τὸ πρό-
μηθευμῆτε.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Ἐνχαριστοῦμεν ἐγκαρδίως τὸ εὐγε-
νές κοινὸν τῆς πόλεως Δημοσίου τῷ
συμμετασχόντι τῆς θλίψεως μας ἐπὶ
τῷ διανάτῳ προσφιλοῦς θυγατρός.

· Ή Οἰκογένεια

ΣΠΥΡ· ΧΡΙΣΤΟΔΟΛΟΥΛΑΤΟΥ

Ἐκφράσω τὴν βαθεῖαν εὐγενωμο-
σύνην μου πρὸς ἀπαντας τοὺς εὐγε-
νῶν συμμετρισθέντας τοῦ πένθους
μου ἐπὶ τῷ διανάτῳ τῆς προσφιλοῦς
μητρὸς μου.

ΑΡΧΙΜ. Α. ΜΑΛΙΣΙΑΝΟΣ.

ΑΔΕΙΑΙ ΓΑΜΩΝ

Στέλ. Ζαχαράτος, Γιαννοῦλα, Ἀντω-
νάτον (Πύλαρος)- Δημ. Διβάρης, Βασι-
ικὴ Μαράτον (Πύλαρος)- Κωνσ. Με-
λισσαράτος "Οκρα Μαράτον ("Ελῆρος)-
Δημοφόρον Καρούσου, Ριγίνα Τσελέντη
(Φισκάρδο)- Διον. Πατασιόπατος, Κυ-
ριακοῦλα Χρυσάρη ("Ασσος).

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

— Αὔριον ἔορτὴν τῶν Θεοφανείων
τελεσθήσεται κατὰ τὸ σύνημας ἡ Βάπτι-
σις ἐν τῷ ναῷ τῆς Σισιωτίσης τῇ πα-
ρούσαι τὸν ἀρχόντα.

— Κάτιον ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς
τῆς Γεωργιτῆς Σχολῆς Βαλλιάνου, ἐπω-
λήμησαν αἱ ἀγελάδες τῆς.

— Αντελήφθημεν, διτὶ εἶναι πολὺ πε-
ρίοργος δύκοσμος νὰ μάθῃ διατὶ τὰς ἐπώ-
λησεν, ἀφοῦ ἡ πατανάλωσις τοῦ γάλακ-
τος ἡτοι ἱκανοποιητική, μεγάλην δὲ ἔξι
πηρέται ἀνάγκην τῆς πόλεως.

— Απεβίωσεν ἐν ἡλικίᾳ 40 ἑτῶν
καὶ ἐκηδεύθη σεμνοπρεπῶς ἐν Ληξου-
ρίῳ ἡ Ροδαμάνη Ε. Ἀραβαντινοῦ
Μαλιώρη τὸ γένος Χριστοδούλουτον, δι-
ακριθεῖσα ἐπ' ἀρετῇ καὶ σπανεῖα συ-
ζυγικῆ καὶ μητρικῆ φιλοστοργία. Τοὺς
συγγενεῖς θεωρῶσι συλλυπούμενού.

— Τὴν πρωΐαν τῆς παρελθούσης Δευ-
τέρας, ἐπνήγη διφίθεισα ἐντὸς φρέσιος
ἡ Αλκατερίνη σύζυγος Παναγῆ Αμπα-
τιέλου ἐκ Κεραμίδων, καὶ ἐτάφη τὴν
πομπένην.

— Η ἀτυχῆς ὑπέφερον ἀπὸ νευρο-
πάθειαν ἥτις ἔπιπεντη ματίαν ἀντάσιον
εἰς τοὺς παρεκκλητούς τοῦ πάντα τὰς
πομπένην.

— Συλλυπούμενα τὸν οὐδὲν τῆς καὶ Ἀ-
νδρέαν Ἀμπατιέλου πλοίαρχον καὶ λο-
πούς ἀδελφούς καὶ συγγενεῖς.

— "Ολως ἰδιαίτερας περιποίησεως ἐ-
τούκοις οἱ τραυματίαι πατά τὰς ἐρωτάς,
τῇ φροντίδι τῆς ἐπιποτῆς καὶ τῶν ἀ-
ξιοτιμῶν κυριών.

— Επίσης καὶ οἱ πρόσφυγες κατεγο-
ητεύθησαν ἐκ τῶν ἰδιαίτερων περιποί-
σεων τῶν κυράδων τῶν διποτῶν τὰς
δομαῖσιν.

— Διενεμήθησαν παταλλήλως εἰς τὰ
τέκνα τῶν ἀπόρων ἐπιστράτων τὰ ὑπό-
τον καὶ Δημάρου προσφερθέντα δούζα.

— Αφίκετο ἐκ Ρωμανίας διμάτης φίλος καὶ Μαρίνος Γερ. Βαλσαμάτης.

— Παρελήμημεν νὰ δημοσιεύσωμεν
ὅτι εἰς τὸν διποτόντα τραυματίαν Τσα-
γκρῆν προσφερθέμηται στέφανος καὶ ἐπ-
ομένων κυρών.

— Απολέσθη πορτοφόλιον μὲ 200
δομαῖσι, καὶ ἐν τούκοις ἐπ' ὑδρόματι τῆς
Ἐλένης Θωματού ἐκ Φρ. 125 καὶ ἀλ-
λας ἐμπορικὰς σημειώσεις.

— Ο εὐρών θὰ διμοιφθῇ γενναίως
φέρον αὐτὸν εἰς τὰ γραφεῖα μας, ἀπο-
φεύγοντας διποτῶν τὸ διοῖον καὶ ἀνάγκην
θὰ γενένται.

— Τοιούτουργετον τῶν Ναυτικῶν
ἐτη-
λεκτράρησος χθὲς εἰς τὰς λιμενικὰς ἀρ-
χὰς τοῦ Κράτους, διτὶ τὸ τουρκικὸν
πολεμικὸν Μετέκτε, ἔξελθον τῶν Δαρ-
δανείων περιπλανᾶται εἰς τὸ Αἴγαλον
καὶ νὰ ἐπιστήσωσι τὴν προσοχὴν τῶν
ἐκ τῶν λιμένων των ἀναχωρούντων εμ-
πορικῶν ἀποπλοίων.

— Εξεδόθη τὸ περιηγητικόν καὶ
μηνιδικὸν Ἑδυνικόν Ημερούλιον τοῦ
1913 τοῦ Σεπτεμβρίου, ἀπό τοῦ
ἔποιφν ὕης καὶ καλλιτεχνίας. Θὰ κάσε
τε πολὺ δύο δὲν φροντίσετε νὰ τὸ πρό-
μηθευμῆτε.

TIMAI ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΚΩΝΣ)ΛΙΣ — Τὰ ἐσωτερικὰ τῆς Τουρκίας εὐδίσκονται εἰς
ἀπελπιστικὴν κατάστασιν. Ἐλπίζεται διτὶ ἡ Πύλη θὰ ὑποχω-
ρήσῃ εἰς τὴν νόταν τῶν Δυνάμεων καὶ θὰ ἀφεθῇ εἰς ταύτας
δι' ὅλα τὰ ζητήματα.

BIENNH — Ἡ συνάντησις τοῦ βασιλέως Φερδινάνδου μετὰ
στρατηγοῦ Σαβλώφ, θεωρεῖται σημαίνουσα διτὶ ἡ Βουλγαρία ελ-
ναι εἰοίμη νὰ ἔξακολουθήσῃ τὸν πόλεμον.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ

ΤΗΣ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΗΣΩΝ

BIENNH — Θεωρεῖται βέβαιον, διτὶ ἡ Αύστροια ἀνέλαβεν ιδι-
αίτερως νὰ πείσῃ τὴν Τουρκίαν νὰ παραδώσῃ τὴν Αδρι-
ανούπολιν.

· Η Γερμανία ε